

تاپایان سپتامبر تمام نیروهای نظامی آمریکا از عراق تخلیه خواهند شد

شمارش معکوس اخراج آمریکا از منطقه

سرمقاله

به دلیل نزدیکی به ایران، در برابر حملات موشکی و پهپادی آسیب‌پذیر شده و خسارت دیده‌اند. در چنین شرایطی، خروج نیروهای آمریکایی از عراق می‌تواند بخشی از همین عقب‌نشینی بی‌سروصدا از اطراف ایران باشد. عراق در مقایسه با بسیاری از نقاط دیگر منطقه، نه‌تنها از نظر جغرافیایی در مجاورت ایران قرار دارد، بلکه نیروهای تروریستی آمریکایی مستقر در آن نیز در جریان جنگ رمضان، بارها مورد حملات ایران و گروه‌های مقاومت قرار گرفتند. حتی اگر آمریکا همچنان خروج از عراق را رسماً با پایان مأموریت نیروهایش توجیه کند، نمی‌توان از این واقعیت چشم‌پوشی کرد که این تصمیم در بستر یک تحول بزرگ‌تر در منطقه اتخاذ شده است؛ تحولی که طی آن آمریکا پذیرفته است که به ناچار باید از محیط پیرامونی ایران عقب‌نشینی کند. البته، حتی انتقال نیروها و تجهیزات به نقاط دورتر نیز لزوماً به معنای خارج شدن از تیررس ایران نیست. حملات سهمگین ماه قبل نیروهای مسلح ایران به پایگاه‌های تروریستی آمریکا در اردن، این گزاره را تأیید می‌کند.

نظامی آمریکا در کشورهای مختلف وارد کرده است؛ اینکه در جریان جنگ، ایران بیش از ۱۰۰ هدف را در دست‌کم ۱۱ تأسیسات نظامی آمریکا در هفت کشور قطر، امارات متحده عربی، بحرین، اردن، کویت، عراق و عربستان سعودی هدف قرار داده است. اخیراً نیز رسانه آمریکایی ان‌بی‌سی نیوز فاش کرده است که حملات موشکی و پهپادی ایران، علاوه بر تخریب پایگاه‌های نظامی، خسارات بی‌سابقه‌ای به زیرساخت‌های اطلاعاتی سازمان جاسوسی سیا در سراسر غرب آسیا وارد کرده است؛ خساراتی که هزینه‌های تعمیر آن به میلیارد‌ها دلار می‌رسد. ان‌بی‌سی تأکید کرده است که میزان خسارت وارده شده به سیا در این حملات، از زمان تأسیس سازمان اطلاعاتی آمریکا در سال ۱۹۴۷ بی‌سابقه بوده است. به گزارش رسانه‌های آمریکایی، پنتاگون پس از حملات ایران در جنگ ۴۰ روزه، اساساً در حال بازنگری در الگوی استقرار نیروهای خود در منطقه است. مثلاً واشنگتن پست خبر داده که وزارت دفاع آمریکا در حال بررسی کاهش حضور نظامی در خلیج فارس است؛ چرا که پایگاه‌های بزرگ و ثابت آمریکا در این منطقه،

به نقطه پایان خود رسیده است. اما زمان بندی این خروج، در کنار تحولات شش ماه اخیر منطقه، پرسش‌های مهم‌تری ایجاد می‌کند. خروج کامل نیروهای آمریکایی از عراق درست در شرایطی در حال انجام است که منطقه یک جنگ تمام‌عیار و تجاوزکارانه آمریکا علیه ایران را پشت سر گذاشته و نیروهای آمریکایی در سراسر منطقه بارها هدف حملات موشکی و پهپادی ایران قرار گرفته‌اند. به همین دلیل، ساده‌لوحی است که تصمیم واشنگتن درباره پایان حضور نیروهایش در عراق را صرفاً پایان مأموریت آن‌ها تحلیل کرد.

واقعیت مهم‌تر این است که حملات موشکی و پهپادی ایران در جنگ اخیر، آسیب‌پذیری نیروهای آمریکایی در غرب آسیا را به شکلی کم‌سابقه آشکار کرد. جهان دید که پایگاه‌هایی که سال‌ها ستون فقرات حضور نظامی آمریکا در منطقه محسوب می‌شدند، اکنون به اهدافی قابل دسترسی برای موشک‌ها و پهپادهای ایران تبدیل شده‌اند. گزارش‌های رسانه‌های آمریکایی نشان می‌دهد حملات ایران خسارت قابل توجهی به تأسیسات

خبرگزاری آسوشیتدپرس به نقل از یک مقام آمریکایی گزارش داده است که ایالات متحده در مسیر خروج تمام نیروهای خود از عراق تا ۳۰ سپتامبر قرار دارد؛ اقدامی که به حضور نظامی آمریکا در این کشور از زمان حمله سال ۲۰۰۳ پایان خواهد داد. بر اساس این گزارش، پس از خروج نیروهای آمریکایی، نیروهای امنیتی عراق، پیشمرگه‌ها و نیروهای امنیتی اقلیم کردستان مسئولیت مبارزه با تروریسم را بر عهده خواهند گرفت. این خبر در حالی منتشر شده که پیش از این نیز پیت هگنژت، وزیر جنگ آمریکا، در دیدار با علی الزیدی، نخست‌وزیر عراق، بر خروج کامل نظامیان آمریکایی تا ۳۰ سپتامبر ۲۰۲۶ تأکید کرده بود. در نگاه نخست، واشنگتن برای این تصمیم یک توضیح کاملاً مشخص و البته قابل انتظار دارد: مأموریت نظامی آمریکا در عراق دیگر ضرورتی مانند گذشته ندارد. استدلال رسمی این است که داعش شکست خورده و نیروهای امنیتی عراق و نیروهای اقلیم کردستان اکنون توانایی لازم برای مقابله با بقایای این گروه را دارند. بنابراین، خروج نیروها نه یک عقب‌نشینی، بلکه پایان طبیعی یک مأموریت نظامی است که پس از سال‌ها

#اعتراف خبرنگار سابق روزنامه انگلیسی گاردین

اعتراف به یک دروغ ۱۶ ساله علیه ایران

خبرنگار سابق روزنامه انگلیسی گاردین، در یک استوری اینستاگرامی اعتراف کرد گزارش سال ۲۰۱۰ این روزنامه درباره یک پرونده قتل، از اساس جعلی بوده است. او تصریح کرد مطلبی که به عنوان «مصاحبه اختصاصی» با فرد متهم در روزنامه انگلیسی منتشر شده بود، هرگز انجام نشده و تمامی محتوای آن را خودش ساخته است.

پرونده مورد اشاره که در ایران در ارتباط با اتهامات قتل و روابط نامشروع مورد رسیدگی قضایی قرار گرفته بود، در آن مقطع به موضوعی بین‌المللی تبدیل شد و رسانه‌های غربی از آن برای ترسیم تصویری خشن و ضدزن از جمهوری اسلامی استفاده کردند. گاردین و به‌ویژه گزارش‌های خبرنگاری که تازه به جعلی بودن گزارش خود اعتراف کرده، نقش مهمی در شکل‌دهی به روایت غالب رسانه‌ای درباره این پرونده داشتند. فضای کلی گزارش به گونه‌ای تنظیم شده بود که ایران را به عنوان کشوری نشان دهد که زنان در آن از حقوق اولیه محروم‌اند و احکام سنگین صرفاً به دلیل جنسیت آن‌ها اجرا می‌شود. ایجاد حجه‌های رسانه‌ای علیه ایران توسط رسانه‌های غرب مسبوق به سابقه است و عمدتاً جعلی و بی‌اساس است. اگر گزارش مورد بحث گاردین را نمونه قرار دهیم، باید گفت این، مشت نمونه خروار است. این الگو در موارد متعدد دیگری نیز دیده شده که در آن‌ها روایت‌های منفی درباره ایران منتشر می‌شود و سپس، در صورت آشکار شدن نادرستی آن‌ها، هیچ عذرخواهی یا اصلاحی اتفاق نمی‌افتد.

قاب

بازسازی پل‌های تخریب‌شده هرمزگان در حمله دشمن

برخی از زیرساخت‌های ارتباطی هرمزگان که در اثر حمله آمریکا در ۲۷ تیرماه ۱۴۰۵ آسیب دیده بودند با آغاز عملیات جهادی دستگاه‌های اجرایی، روند ترمیم و بازسازی این زیرساخت‌ها با شتاب در حال انجام است.

خبرگزاری جمهوری اسلامی

جنگ اقتصادی

شکست توهم محاصره اقتصادی ایران

وقتی تحریم‌ها به ابزار رقابت قدرت‌ها تبدیل می‌شوند، فقط قدرت تحریم‌کننده مهم نیست؛ مهم این است که چند کشور حاضرند با آن همراه شوند. امروز آمریکا در شرایطی فشار اقتصادی علیه ایران را افزایش می‌دهد که نظم جهانی نسبت به گذشته تغییر کرده و دیگر همه کشورها از سیاست‌های واشنگتن پیروی نمی‌کنند. روزنامه تلگراف در گزارشی نوشته که پروژه تحریم اقتصاد ایران با چالش‌های جدی مواجه است؛ زیرا آمریکا دیگر نفوذ یک یا دودهه قبل را برای ایجاد یک محاصره اقتصادی جهانی ندارد. این گزارش تأکید می‌کند واشنگتن برای موفقیت در این مسیر به همکاری چین، روسیه، هند، اروپا و مراکز مالی بزرگ نیاز دارد؛ در حالی که چین قدرت بیشتری برای مقابله با فشارهای آمریکا پیدا کرده است. همچنین فایننشال تایمز نیز با اشاره به سیاست جدید ترامپ علیه ایران، آن را تکرار نسخه سال ۲۰۱۸ دانست؛ رویکردی که با هدف وادار کردن تهران به عقب‌نشینی اجرا شد، اما در نهایت به نتیجه مورد انتظار آمریکا نرسید. واقعیت این است که شکست‌های آمریکا در عرصه بین‌الملل، در کنار نوع رفتار واشنگتن با کشورهای مختلف، باعث شده که کشورهای کمی حاضر به تبعیت از آمریکا باشند. تحریم اقتصادی هم‌زمانی بیشترین اثرگذاری را دارد که قدرت تحریم‌کننده بتواند یک اجماع جهانی ایجاد کند؛ مسئله‌ای که واشنگتن عاجز از انجام آن است.